

Tereza Lipková

Místo činu bylo obklopeno blikajícími majáky. Umístěné zátarasy udržovaly zvědavce v dostatečné vzdálenosti, aby policistům, proslulým svým důvtipem, neunikly žádné důležité důkazy. McGill šel za mnou, protože z nás dvou jsem měl vyšší hodnost. Přiblížil jsem se k mrtvému, který ležel na břiše. Spatřil jsem jeho obličej mírně pootočený na stranu. Jeho oči se na mě dívaly a ze spánku mu stékala krev. Viděl jsem, že je mladý.

Ráno jsem zavolal Lauře, že na mě nemá čekat se snídaní. Vzbudil jsem ji. Měla ještě rozespálý hlas a lehce mručela. Nedokážete si představit, jak úžasně zní Lauřin hlas, když je takhle táhlý a pomalý. Povyprávěl jsem ji o nálezů těla, ale nezabíhal jsem do detailů.

Jitka Zvolánková

Místo činu bylo obklíčeno tančícími světelnými majáky. Okolo byly zátarasy, aby držely čumily stranou a aby uchránily cenné důkazy pro proslulý policejní důvtip. McGill mě následoval, z nás dvou jsem byl výše postavený. Přiblížil jsem se k mrtvému, který ležel na břiše. Viděl jsem jeho tvář lehce otočenou na bok, směrem ke mně, jeho otevřené oči, krev, která mu stékala ze spánku. Všiml jsem si, jak je mladý.

Ten den ráno jsem volal Lauře, aby mě nečekala na snídani. Zastihl jsem ji, když zrovna vstávala, hlas měla ještě úplně ospalý, trochu připomínal jemné rachocení. Laury hlas, když je zpomalená a mluví takto rozvláčně, je úžasný, to si neumíte představit. Vyprávěl jsem jí o nálezů těla, ale nezacházel jsem do větších detailů.

Kamila Sotonová

Několik (policejních) majáčků obklíčilo místo činu. Byly zde postaveny bariéry, které měly držet zpátky zvědavé kolemjdoucí a měly zabránit tomu, aby někdo uchránil přímé důkazy před pověstnou policejní prozíravostí (bystrostí). McGill mě následoval, z nás dvou jsem byl já ten výš postavený (měl jsem vyšší hodnost) (...) Přiblížil jsem se k mrtvému, který ležel na břiše. Viděl jsem jeho tvář lehce otočenou na stranu, která směřovala ke mně, jeho otevřené oči a krev tekoucí z jeho spánku. Viděl jsem, jak byl mladý.

To ráno jsem zavolal Lauře, že na mě nemá čekat se snídaní. Zastihl jsem ji, když se probouzela, což bylo slyšet i v jejím hlase, lehce mručela. Když Lauřin hlas takhle zní, když se takhle táhne, je (tak) úžasný, to si nedovedete představit. Vyprávěl jsem jí o nalezeném těle, ale nezacházel jsem do detailů.

Adéla Pondělíčková

Okolo místa činu tančily výstražné majáky. Bariéry ho chránily před zvědavci a pomáhaly pro policisty proslulé svým důvtipem zachovat cenné důkazy. McGill mě následoval, jelikož jsem z nás dvou měl vyšší hodnost. (...) Přiblížil jsem se k tělu ležícímu na bříše. Uviděl jsem jeho obličej mírně otočený mým směrem, otevřené oči, ze spánku tekoucí krev. Byl to mladý člověk. (s. 25–26)

To ráno jsem zavolał Lauře, aby na mě se snídání nečekala. Zrovna se probudila, měla ještě rozespálý hlas, takový lehce zastřený. Když Laura po ránu mluví táhlým a pomalým hlasem, dokáže mě rozrušit tak, že si to ani neumíte představit. Vyprávěl jsem jí bez zbytečných detailů o nálezů těla. (s. 33)

Tereza Netíková

Místo činu obklopoval shluk majáků. Kolem byly rozmístěny zátarasy, které měly držet zvědavce dál a zabránit tomu, aby někdo odnesl tak hodnotné důkazy z dosahu proslulé policejní prozíravosti. McGill mě následoval; služebně byl můj podřízený. (...) Přiblížil jsem se k mrtvole, která ležela na bříše. Spatřil jsem její obličej, mírně otočený na stranu ke mně, vytřeštěné oči a krev, která se jí řinula ze spánku. Byla velmi mladá.

To ráno jsem zavolał Lauře, ať na mě nečeká se snídání. Zastihl jsem ji, zrovna když se vzbudila, z jejího hlasu byl ještě slyšet spánek, jako nějaké tiché mručení. Ten Lauřin hlas, když si takhle hová v posteli a rozjímá, mě vždy tak rozruší, to si neumíte představit. Zmínil jsem se jí o tom, co naše jednotka nalezla, ale nezacházet jsem do detailů.

Eva Koziorková

Na místě činu se to hemžilo světly z policejních houkaček. Díky pověstné policejní prozíravosti byly kolem roztáhnuty pásky, aby byl zajištěn odstup před kolemjdoucími a aby se tak zabránilo šíření drahocenných stop. McGill mě následoval, protože z nás dvou jsem měl vyšší hodnost. Přiblížil jsem se k mrtvole ležící na břichu. Viděl (pozoroval) jsem její obličej, který byl lehce skloněný na stranu směrem ke mně s očima dokořán, a její lebku, ze které tekla krev. Viděl jsem, jak je mladá.

To ráno jsem zavolał Lauře, že na mě se snídání nemá čekat. Zastihl jsem ji zrovna při probuzení, jelikož její hlas zněl stále ospale, lehce ochraptěle. Když je hlas Laury táhlý a pomalý, je úžasné, to si ani nedokážete představit. Povyprávěl jsem jí o objevu mrtvoly, ale nezacházet jsem do detailů.

Ludmila Sláviková

Místo činu bylo obklopeno tancem blikajících světel. Zátarasy byly rozmístěny tak, aby udržely zvědavce stranou a zabránily odcizení cenných indicií legendárně prozíravým policistům. McGill mě následoval, z nás dvou jsem měl vyšší hodnost. Přiblížil jsem se k mrtvému, ležícímu na bříše. Viděl jsem jeho obličej zlehka vytočený do strany, ke mně, otevřené oči, krev vytékající ze spánku. Viděl jsem, jak byl mladý.

To ráno jsem zavolal Lauře, ať mě nečeká se snídaní. Zastihl jsem jí těsně po probuzení, měla ještě ospalý hlas, jako slabé mručení. Neumíte si představit Lauřin hlas, když se takhle vleče, když je pomalý a rozechvělý. Bez zacházení do detailů jsem jí řekl o objevení těla.

Janka Bartoňová

Místo činu obklopoval tanec blikajících světel. Pro udržení diváků na uzdě a zabránění tomu, aby byli cenné důkazy uzmuty legendární policejní prozíravostí, byly nainstalovány bariéry. McGill mě následoval, já byl z nás služebně starší. (...) Přistoupil jsem k mrtvému tělu, položenému na břicho. Viděl jsem mu trochu do obličeje, který měl otočený ke mně, oči otevřené, z úst mu vytékala krev. Viděl jsem jeho mládí. (s. 25–26)

To ráno jsem zavolal Lauře, ať mě na snídani nečeká. Dovolal jsem se jí, když se probouzela, její hlas byl pořád ještě unavený, jako lehké mručení. Nedovedete si představit, jak úžasný je Lauřin hlas, když se pomalu protahuje. Bez zacházení do detailů jsem jí řekl o nalezení těla. (s. 33)